

M. I.

LIETUVIŲ

№ 12.

KAINA:

Metams 4 rb., pusme-
čiui 2 rb. 10 kap., 3
mėnesiams 1 rb. 10 kp.
1 mėnesiui 35 kap.

Skyrium numeris 5 kop.

BALSAS.

Spalių 18 d. 1915 m.

SKELBIMAI:

Petito eilė (4 skiltys)
prieš tekstą 60 kap.,
po teksto 30 kap.
Darbo ieškantiems:
eilė 10 kap.

Redakcijos ir Administracijos adresas: PETRAPILIS, Baskov per. № 29, b. 10. (Znamenskų g. kampas). Tel. 652-02.
Redakcijos sekretorius L. Noreika priima kasdien, be sekmadienių, nuo 12—2 val. dieną.

Pabėgėlių rašomasis ir žinių teikiamasis Biuras

prie Centralinio Lietuvių Komiteto dėl karo nukentėjusiems šelpti
pradėjo darbuotis nuo rugp. 25 d.

Biuras rašo visus lietuvių, išsiblaškiusius po Rusiją, renka žinias apie jų padėjimą, padeda susisiekti kitiems giminėms, pažįstamiems ir kaimynams; teikia visokių pabėgėliams reikalingų žinių ir duoda žodžių ir raštu teisės ir kitokių patarimų.

Biuro adresas: Petrograd, Baskov per. 29, b. 10; tel. 652—02.

Tramvajai vaikščioja šie: №№ 4, 6, 16, 17.

Biuro vedėjas advok. Kazys Šalkauskis.

Petrapilis, spalio 18 d.

Kol Lietuva dar nevisai tebebuvo vokiečių užimta, kol gyventojams teko bėgti tik iš artimųjų nuo sienos vietų, dauguma pabėgėlių, pasitraukę kiek nuo kovos linijos, laukė geresnių laikų ir patogesnių sąlygų — grįžti į paliktas vietas. Tokių, kurie būtų iš karto pabėgę visai iš Lietuvos, toliau už jos sienų, į Rusiją, palýginti vis dar ne taip daug tebuvo. Kad ir didelis vargas buvo pabėgėliui, netekus savo namų, savo pastogės, bet vis dėlto tada buvo daug lengviau, negu dabar. Kol dar tebebuvo Lietuvoje, ar jis mieste ar sodyboje buvo sustojęs, buvo dažniausiai tarp savų artimų žmonių, lietuvių, kurių ir kalba suprantama, ir būdas, ir gyvenimas, ir visa tvarka arba tokia pat, kaip kad buvo namie, arba visai artima.

Praejusiąją vasarą vokiečiai ūmai ėmė eiti tolyn. Kovų linija kartkartėmis perėjo per visą Lietuvą, stumdama ir pabėgėlius vis toliau į rytus. Pagaliaus, mažne visa Lietuva pateko į vokiečių rankas, ir pabėgėliai, ypač iš Lietuvos rytų, armotų griaušinių ūmai išmesti iš savo namų, staugia atsidadė jau nebe Lietuvoje, tarp svetimų žmonių, kurių ir būdas ir visas gyvenimas kitoks, negu Lietuvoje, ir kalba daugeliui visai nesuprantama. Tokiose svetimose neįprastose sąlygose gyventi kur-kas sunkiau. Pabėgėlių padėjimas pasidarė dar vargingesnis, negu pirma buvo. Jų skaičius, kaskart vis didėdamas, išaugo tikrai didelis.

Labai daug kam teko bėgti taip greitai, taip skubina, jog nebebuvo kada nė šiltesnio, geresnio drabužio pasiimti. Bėgsena buvo toki, kad tėvai pasimetė su vaikais, giminės su giminėmis, pažįstami, kaimynai, draugai su kitiems. Visi suskydo, sumišo, nebegali kiti susirasti. Be to, kad nebūtų per daug užtvėntos artimosios nuo karo laukų vietos, pabėgėliai yra gabunami toliau į Rusijos gilumą. Nugabenti yra skaidomi iš didžiųjų miestų po mažesnius ir po sodybas. Pabėgėlių tarpe sukrinkimas pasidarė dar didesnis. Susirasti kitiems kitą ėmė būti dar sunkiau.

Organizacijos, kurios rūpinasi pabėgėliais, šelpia juos, duodamos

maisto, drabužių ir pastogės, ėmė rūpintis ir šiuo pabėgėlių reikalu — padėti susirasti kitiems. Prie didžiųjų organizacijų, tarp kurių Centralinis Lietuvių Komitetas buvo pats pirmasis, ima rasti tam tikri pabėgėlių rašomieji ir žinių teikiamieji biurai. Jų pats pirmasis uždavinys yra rinkti apie pabėgėlius visokias žinias, surašyti, kiek galint, visus pabėgėlius, kame kas yra apsistojęs, kad ieškantiems savo artimų žmonių galima būtų duoti reikalingų žinių. Toks biuras yra prie D. K. Tatjanos Komiteto, tokį biurą, kaip jau ką tik minėjome, įsteigė ir Centralinis Lietuvių Draugijos Komitetas, pirmasis jį sumanęs ir ėmęs organizuoti.

Daug kam, išgirdus, kad yra kažkoks Pabėgėlių rašomasis ir žinių teikiamasis Biuras, arba kad ir pamačius jo skelbimą „Lietuvių Balso“, gali būti ne visai aišku, koks galų gale tikrai yra jo tikslas. Tad reikia pasakyti, kad, be to pirmojo, artimojo tikslo — padėti susirasti ir susirasti kitiems pabėgėliams — yra dar kitų tikslų, iš kurių reikia išskirti du labai svarbius: 1) Biurui surašius, kiek galint visus pabėgėlius, bus žinoma, kame ir kiek pabėgėlių yra, ir tada bus daug lengviau aprūpinti juos visus; 2) pasibaigus karui ir žinant visus pabėgėlius, bus lengviau pargabenti juos atgal į Lietuvą. Svarbu, taip sakant, dabar ir ateityje, kad neliktų nė vieno pabėgėlio lietuvių, Biuro neužrašyto.

Pabėgėlių surašymas bus pirmas mūsų pačių padaryta statistika. Reikia pasirūpinti, kad ji būtų tikrai gerai padaryta ir, kiek galint, apimtų visus pabėgėlius. Padirbti tokį darbą, kaip reikiant, tikrai nelengva. Pabėgėliai dabar yra blaškomi po visą Rusiją, ne tik po miestus miestelius, bet ir po sodybas. Tiesa, po Rusiją važinėja Centr. Lietuvių Komiteto įgaliotiniai, ieško pabėgėlių, rūpinasi jais, šelpia. Jie gali labai daug padėti Biurui, gali surinkti labai daug žinių. Rusijoje yra nemaža Liet. Draug. skyrių. Tiesa, daug pabėgėlių, norėdami surasti savo gimines ir šiaip artimus žmones, kreipiasi tiesiai į Biurą arba į „Liet. Balso“ Redakciją ir jau tuo duoda apie save žinių. Bet to viso dar negana. Juk kiek palieka tokių vietų, kur nenuvažiuoja joks įgaliotinis, kur nėra jokio Draugijos sky-

riaus; kiek yra pabėgėlių, išsiblaškiusių po kelias šeimynas arba ir po kelius žmones, kiek yra tokių, kurie nežino nežino apie Biurą arba nesugeba jį parašyti, kiek, pagaliaus, susižino su kitiems tiesiai, be jokio Biuro ar laikraščio padėjimo. Tokie visi pabėgėliai praėtų pro Biuro šalį ir liktų neužrašyti.

Pabėgėlių rašymo darbas yra toks, kad jis turi rūpėti ne tik pačiam Biurui ir jo darbininkams, ne tik Komitetui ir jo įgaliotiniams, netik laikraščių redakcijoms, bet visiems lietuviams. Visiems, rodos, rūpi ir turi rūpėti, kad nė vienas pabėgėlis nekestų bado, nešaltų žiemą, nevargtų; kad pabėgėlių vaikai neliktų be mokslo; kad, pagaliaus, visi lietuviai, didis mažas, karui pasibaigus, sugrįžtų į Lietuvą sveiki ir padėtų ją kelti iš griuvėsių. Kad visa tat būtų, reikia, kad visi, kas tik žino kokį pabėgėlį, didį mažą, kas tik gavo apie pabėgėlius šiokių ar tokių kelių kokią žinią, — kad visi praneštų Lietuvių Pabėgėlių rašomajam ir žinių teikiamajam Biurui. Pranešdamas nedaug tepavargsi, nedaug laiko tesu-gaišinsi, o padarysi didelį darbą.

Laiškas į Redakciją.

Gerbiamas Redaktorium!

Prašau neatsisakyti padėti artimajam „Liet. Balso“ numerin šiuos kelius paaiškinimo žodžius.

Nesant man Maskvoje, iškilo nesusipratimas iš priežasties paskirtų Kunigaikštaitės Tatjanos Komiteto sumų Lietuvių Draugijai Augštųjų Maskvos Mokyklų Moksleiviams Šelpti.

Kai kurie, nesantieji Draugijos narių skaičiuje, pamane, kad pašalpos iš Draugijos galės gauti visi, nežiūrint, ar jie yra Draugijos nariai, ar ne. Neturėdami gerų informacijų, kai kurie tikslais ir uždaviniais panorėjo sulyginti Lietuvių Draugiją Augštųjų Maskvos Mokyklų Moksleiviams Šelpti su tais komitetais ir draugijomis, kurie buvo įkurti, karui iškilus, kurie turi tikslą šelpti šiaip jau visokius nalaimeinguosius nuo karo nukentėjusiuosius. Lietuvių Draugija Augštųjų Maskvos Mokyklų Moksleiviams Šelpti susidarė visai ne karo delei, nes įsteigta prieš karą, 1913 metais, ir šelpia savo narius-moksleivius, kaip jau tat gali paaiškėti kiekvienam iš ilgoko Draugijos vardo. Taigi dėl to ir norėčiau šiek-tiek paaiškinti.

Visų-pirma apie Draugijos santykius su Kunigaikštaitės Tatjanos Komitetu. Jau praėjusią žiemą, kada vokiečiai buvo užėmę žymią Lietuvos dalį (Suvalkų žemę ir Žemaičių dalį), kai kurie Lietuvių Draugijos Augštųjų Maskvos Mokyklų Moksleiviams Šelpti nariai moksleiviai pasijuto labai keblame padėjime: buvo atkirsti nuo tėvų ir giminių, iš kurių vis-tik gaudavo žymią paspirtį. Pati Draugija, būdama sunkiose karo aplinkybėse, neperdaug turėjo lėšų, nes negalėjo nei vakarų taisyti, nei koncertų, iš

kurių dažniausia sėmdavo sumas savo biudžetui. Valdyba ir kreipėsi Kunigaikštaitės Tatjanos Komitetui, prašydama paskirti vienam kartui pašalpos — 1.000 rub. Po Kalėdų draugija jos ir susilaukė. Bet jau lig pavaršio gautasai tūkstantis greitliko išskirstytas daugiau reikalingiesiems pašalpos Draugijos nariams-moksleiviams. Siųždama išauktotų sumų apyskaitą, Valdyba pažymėjo, kad šelpimo reikalas augo ir gautojo tūkstantio rublių neužteks net lig mokslo metų galo. Gegužės mėnesyje Draugija susilaukė iš Kunigaikštaitės Tatjanos Komiteto dar 500 rublių pašalpos. Vasarą, kada vokiečiai vis plačiau plėtėsi Lietuvoje, paaiškėjo, kad šiais mokslo metais teks jau šelpti beveik visus Draugijos narius moksleivius. (Skaičius jų siekia 150 žm.).

Būdamas Lietuvių Draugijos Augštųjų Maskvos Mokyklų Moksleiviams Šelpti pirmininku, radau neatidėtinai reikalingu savo laikui pasirūpinti Draugijos narių moksleivių padėjimu. Tuo tikslu liepos 21 dieną nuvykau Petrapilį ir pats išdėčiau Kunigaikštaitės Tatjanos Komitetui apverttiną lietuvių studentijos padėjimą Maskvoje. Kanceliarijos vedėjas ir Komiteto pirmininkas, Neudgartas, kalbėdamies su manimi, pripažino, kad reikalas labai domės vertas ir išreiškė pilną sutikimą palaikyti mano prašymą Taryboj.

Rugpjūčio 15 d. gavome iš Kunigaikštaitės Tatjanos Komiteto pranešimą, kurs žodis į žodį štai koks yra:

„Lietuvių Draugijos Augštųjų Maskvos Mokyklų Moksleiviams Šelpti Valdybai.

Lietuvių Draugijos Augštųjų Maskvos Mokyklų Moksleiviams Šelpti Pirmininko prašymu pažymėtu š. m. liepos 24-ta d., Komitetas, Jos Didenybės Kunigaikštaitės Tatjanos pirminkaujamasis, posėdyje, buvusiam šio rugpjūčio 5 d., pripažino, Jos Didenybės pritariant, paskirti minėtai Draugijai artimiesiems 4 mėnesiams kas mėnuo pašalpos po tris tūkstantis rublių...“ ir tt. ir tt.

Iš nurodyto pranešimo aišku, kad Kunigaikštaitės Tatjanos Komitetas skiria pinigų Lietuvių Draugijai Augštųjų Maskvos Mokyklų Moksleiviams šelpti. Todel šioji Draugija viena turi atsakomybę prieš Kunigaikštaitės Tatjanos Komitetą taip už teisingą pinigų dalinimą, taip ir už teisingą išdalintų pinigų apyskaitą.

Kas-gi yra toji čia nuolat mini-moji Draugija.

Lietuvių Draugija Augštųjų Maskvos Mokyklų Moksleiviams šelpti gyvuoja nuo 1913 m. kovo 5 d. ir turi tam tikrus įstatus, tam tikros vyresybės patvirtintus. Todel Draugija gali veikti tik savo įstatais. Gi vyriausieji įstatų straipsniai yra šie:

§ 1. Draugijos tikslas — šelpti augštųjų Maskvos Mokyklų moksleiviai lietuviai, neskiriant nei lyties, nei tikėjimo.

§ 2. To tikslo reikalui Draugija a) moka mokesnius už mokslą, b) da

vinėja atskiras pašalpas vienam kar-tui arba nuolatinės, c) ieško savo na-riams uždario.

Pastaba. Pašalpos vienam kar-tui ir nuolatinės duodamos trumpam ar ilgai laikui paskolos pavidalu, be jokių nušimčių.

§ 4. Draugija susideda iš pagar-bos, tikrųjų ir narių-sėpėjų.

§ 6. Tikraisiais nariais gali būti asmens, pabaigę arba išklause pilną mokslo kursą augstosiose Maskvos mokyklose, taip pat ir tebesimokantieji tose įstaigose, kada jų įstatai tat ne-gina.

Jau iš šių kelių paragrafų galima matyti, kad Draugija turi teisę teikti pagalbos tik savo nariams be tikybos ir pažiūrų skirtumo. Pagalba teikiama, trumpo laiko ar ilgo laiko paskolų pavidalu.

Tokiu būdu, Draugijos Valdyba neturi teisės davinėti pašalpų to-kiams pamatais, apie kuriuos įstatai nemini.

Laikau savo pareigą griežtai pa-tvirtinti, kad lig šio laiko pagalba bu-vo teikiama tikrai viršminėta prasme ir, dalinant pašalpos, Draugijos Val-dyba nėkuomet nesivadavo ar tai partyviniais, ar tai dalykui nepriklau-somais samprotavimais, bet visados turėjo omenyje tik prašančiojo tikrą reikalą.

Delei šito Lietuvių Draugija Au-gštųjų Maskvos Mokyklų Mokslei-viams šelpti ir iš formalės pu-sės, ir savo esme yra griežtai nepar-tinė.

Užtat kiekvienas moksleivis, lan-kas kokią-nors Maskvos augstąją mo-kyklą, jeigu jis lietuvis, be jokių kliū-čių gali įstoti Draugijos narių skai-čiui ir, kaip toks, naudotis lygio-mis su kitais Draugijos nariais teisė-mis. Visi tikrai reikalingi pašalpų augštųjų Maskvos mokyklų mokslei-viai lietuviai tegu žino, kad kalbamo-jai Draugijai tiesia jiems visiems savo jau sustiprėjusią ranką ir nori duoti progos jiems naudotis tomis gery-bėmis, kuriomis jau nemaža pasinau-dojo seniau įstoję Draugijon na-riais.

Bet teneužmiršta visi naujai ir seniau atvykę Maskvon studentai lie-tuviai, kad jie turi įstoti nariais Lie-tuvių Draugijon Augštųjų Maskvos Mokyklų Moksleiviams šelpti, jeigu nori, kad ir jie būtų Draugijos šel-piami. Tokio formalumo būtinai rei-ka lauja Draugijos įstatai.

Pašalpos organizavimas studenti-

jai Maskvoje vienos draugijos iškilęs yra pačios pašalpų reikalingosios stu-dentijos interesu ir pageidavimu iš šalies—visų tų įstaigų ir atskirų žmo-nių, kurie subsidijuoja mūsų Drau-giją.

Lietuvių Draugijos Augštų-jų Maskvos Mokyklų Mo-ksleiviams šelpti pirminin-kas inž.

T. Naruševičius.

Draugai ir draugės!

„Širdis širdį gydo. Jie verkia — raminkime juos“.

Mūsų tautiečiai, palikę liepsnoj savo „bakužes samanotas“, plaukia ir plaukia į plačiąją Rusiją. Nejauku jiems „svetimoj šalelėj“... Jų vargas ir skurdas be galo didelis ir tragiškas. Šelpia juos visoki komitetai, ir ta pagalba, gal, išgelbės varguolių nuo bado mirties. Bet žmogus reika-lauja maisto ne vien tik kūnui: ne mažiau jis jo reikalingas ir sielai. Čia, draugai ir draugės, jau mūsų darbas.

Kitkart mes skųdzdavomės, kad ne-žinom, kur padėt savo jaunas pajė-gas. Nejaugi mes dabar ramiai sau sėdėsime — duosim savo broliams ir sesutėms žūt svetimaučių bangose?... Skubėkim prie jų, neškim sužeistoms jų širdims nuraminimą, tieskim var-gan įkritusiems broliškos pagalbos ranką, riškim prie tėvynės sopuliais suspaustas jų širdis! Tat mūsų pa-reiga, ir atlikti ją mes privalom šventai.

Prie Petrapilio Lietuvių Komiteto del karo nukentėjusiems šelpti yra susidariusios kelios sekcijos: sutikti pabėgėlius stotyse, lankyti jiems miesto prieglaudose ir lankyti sužeis-tiesiems kareiviams ligoninėse. Prie tų kuopelių lig šiolei tik keletas mo-ksleivių teprišdėję. Ak mūsų Petrapil-jų yra daugiau ne 200. Kur jie din-go? Nejaugi taip visi užsiėmė, kad negalėtų paaugot tokiam šventam dar-bui bent kelių valandų per savaitę? Atsiliepkite, draugai ir draugės, į verksmą savo brolių! Visi į darbą! Be abejo sunkus ir mūsų padėjimas, bet nesiliaukim vilės. Atminkim, kad po audros esti giedra... Tapkim mil-žiniais — nenuilstančiais darbininkais, kad galėtumėm paskiaus gryna sąži-ne grįžti Lietuvon prie savųjų...

Stud. Petras Vaičiūnas.

Korespondencijos.

Išimas (Tobolsko gub.). Čia nuo senai yra apsi gyvenusiu lietuvių, dau-giasia Telšių, Šiaulių ir Panevėžio apskrities. Kaikurie gyvena čia-pat Išimo mieste, turi savo šokių tokių namelių ir turisi uždariaudami, ki-ti gyvena sodžiuose ir užsiima žemės darbu. Kaip jų ūkininkaujama, neteko matyti, bet reginti, kaip jie apsilvėję ir kaip važinėja, beveik negalima at-skirti nuo sodiečių rusų. Nei mieste, nei sodžiuose labai pasiturinčių ne-matyti: visi gyvena vargsta ne ma-žiaus, kaip mūsų valstiečiai bei dar-bininkai. Suaugusieji kad ir senai čia gyvena, kiti net čia, Sibire, gimę ir augę, — kalbėti lietuviškai dar nevi-sai užmiršę. Jų vaikai, tai dauguma lietuviškai jau nebemoka; nors laiko save katalikais, vienok nei poterių nei skaityti nemoka. Ne tik vaikai, bet ir tėvai, nevienus metus gyvendami svetimos tautos ir svetimos tikybos žmonių tarpe, jau yra ir tautos ir ti-kybos atšalėliai. Kalbinant pasibaigus karui grįžti Lietuvon, kurie-ne-kurie susimąsto, o kiti atsako: „O ką gi mes tenai veiksime?“

Bažnyčios ir kunigai buvo toli, to-del tik suaugusieji per kelerius me-tus kokį kartą teapsilankydavo bažny-čioje. Pernai metais vargais negalais buvo pastatyta bažnytelė (dar nevisiškai pabaigta). Atvažiavus čia prieš du mėnesius iš Kuršėnų kunigui Dam-brauskiui, buvo pradėta laikyti pa-maldos. Susidarė dalis parapijonų, nutarė ir toliau laikyti kunigą, su-pratingesni nutarė pasiskirti tam ti-krą mokesnį bažnyčiai ir kunigui lai-kyti.

Apsigyvenus kunigui, vis kas kar-tas pradeda daugiau rasti katalikų ir tarp jų lietuvių. Pasirodo lietuvių gana daug esama apsigyvenusiu tarp rusų sodžiuose. Taip antai Aleksan-drovskoje (sielo Aleksandrovskoje) radosi bent aštuonios šeimos, So-vinoje — keturios šeimos. Geležin-kelio stoties dirbtuvėse yra keliolika tarnautojų lietuvių; kaikurie dar ne-visai nutautę, kaikurie sulenkėję (re-gi, ir lenkų čia nemaža yra). Dabar lietuvių skaičius dar padidėjo 15 pa-bėgėlių. Beveik visi jie gavo darbo. Pradėjus lietuvių žadinti, atsirado reikalavimų lietuviškų abėcėlių, kny-gelių ir maldaknygių, o jų ne tik Iš-i-me, visame Sibire ne už kokius pini-gus negausi. Labai pageidaujama, kad

jų mums kas atsiųstų nors kiek, ga-lėtume už jas užsimokėti.

Pakalbėsiu dar apie pabėgėlius lietuvių kitų miestų. Rašo man pa-žįstamas iš Jekaterinburgo, ten tuo tarpu apsistoję 15 šeimynų lietuvių. Pirmą pašalpą joms suteikęs miesto komitetas. Kaip toliau gyvens, ne-praneša. Kitas rašo iš Omsko, kad tenai daug atvežama lietuvių. Be ki-tų tautų, buvę pradėję ir lietuviai or-ganizuoties, bet nésant liuso žmogaus, kurs galėtų atvežtuosius čiasutikti sto-tyje, miesto komitetas išsiuntinėjo juos daugiausia tolimuosna sodžiuosna. Taip-pat beveik rašo ir iš Novo-Niko-lajevsko.

Būtų labai gerai, kad Lietuvių Draugijos Centralinis Komitetas at-siųstų čia savo žmogų arba įgaliotų ką čionyčių lietuvių. K.

Pskovas. Pabėgėlių lietuvių pro Pskovo stotį Kunig. Tatjanos Kom-i-teto nurodymu pravažiavo į įvairius Rusijos miestus apie vienuolika tuk-standžių. Nuo rugpjūčio 18 d. Lietu-vių Draugijos Centralinio Komiteto įgaliotinis K. Adamavičius teikė ke-liaujantiems lietuviams visokių pata-rimų, dalino lietuviškų laikraščių, at-virukų, reikalingiems davė pinigines pašalpos. Dabar lietuvių važiavimas jau visai sumažėjo.

Pačiame Pskove ir priemiesčiuose apsigyveno lietuvių, kaip spėjama, apie 500. Kaip kitur, taip ir čia pa-žymėtinas yra lietuvių bailumas ir slapstymasis: kur atsitiko, įlindo, kenčia ir tyli, tarytum būtų kuo nu-sikalte ar kam nusidėję. Rugšėjo 27 d. Centralinio Komiteto įgaliotinis kun-dek. Jasienskis sakė bažnyčioje lietu-višką pamokslą. Juo lietuviai labai džiaugėsi, sakdami: „Manėme papuo-lę į tokį kraštą, kur jau niekas mu-sų nebeatmins ir nebesuras. Nė į galvą mums nebuvo atėję, kad ir čia esama musiškių žmonių“. Tiesa, jau kiek pirmiau vietos inteligentų rūpe-sniu buvo atidarytas čia Petrapilio Lietuvių Draugijos skyrius nukent-de! karo šelpti. Jisai nesiskelbė, tikrai palengvėli organizavosi, ir lietuviai nieko apie jį nežinojo. Išgirdę gi iš pamokslų, pradėjo grūsti į jį grūsties. Skyrius nusinuomojo sau butą. Dar-bas jo pasidarė dabar gyvas ir įvai-rus. Ligi spalio 10 d. į knygas įregi-struota Pskove apsigyvenusiu 320. Pinigų pašalpos trumpu laiku išduota 270 rub. Pakeleivingi priimami na-kvynės. Yra steigiamos siuovykla, linų

E. de Amičis.

MOTINOS BEIEŠKANT.

Ant rytojaus anksti su ryšeliu už pečių, palin-kęs ir raišuodamas, bet linksmas įėjo Marka Tu-kumano miestan, vienan iš jauniausių ir turtin-giausių Argentinos miestų. Jam susidavė, kad vėl pamatė Karduvą, Rosarijų ir Buenos Airesą: buvo tos pačios begalinės gatvės, tie patys žemučiai balti namai; bet visur buvo matyt nauji gražūs augalai, kvepiąs oras, nuostabi šviesa, skaisčius gi-lus dangus, kokio niekad nebuvo matęs nė Ita-lijoj. Eidamas gatvėmis jautė tą patį sujudimą kaip Buenos Airesę; jis žiūrėjo į visų namų langus ir vartus; žiūrėjo į visas moteriškes, kuriosėjo, tikė-damasis baimingai sutiksiąs motiną; būtų norėjęs klausyti visų, bet nedrįso kreipties nė į vieną. Visi iš namų durų grėžės pažiūrėję į šitą vargšą ber-niuką, apdriskusį ir apdulkėjusį, kurs rodė einaš iš toli. O jis ieško tarp žmonių, kurs būtų tinkame-snis, kad jam galima būtų duoti savo baimin-gąjį klausimą. Jo akys staiga sustojo prie krautu-vės, kurios iškaboj buvo išrašyta itališka pavardė. Viduj buvo vienas vyras su akiniais ir dvi mo-teri. Marka tyliai priejo prie durų ir įsidrąsinęs paklausė:

— Bene galėtum tamsta pasakyti man, kur gy-vena Mekinezo šeimyna?

— Inžinieriaus Mekinezo? — paklausė krautu-vininkas.

— Inžinieriaus Mekinezo, — atsakė berniukas silpnu balsu.

— Mekinezo šeimos, — tarė krautuviniškas, — nėra Tukumane.

Į tuos žodžius atsiliepė didžiausio skausmo riksmas, lyg žmogaus, galvos daužto.

Krautuviniškas ir moteriškes atsistojo, atbėgo keletas kaimynų.

— Kas tau, vaike? — paklausė krautuviniškas,

vezdamas jį sankrovon ir sodindamas; — nér čia ko nusimina, kurio velnio! Mekinezai čia kad ir negyvena, bet netoli, už kelių valandų kelio nuo Tukumano!

— Kur? kur? — sušuko Marka pašokdamas lyg atgaivintas.

— Už kokių penkiolikos mylių iš čia, — tesė žmogus, — paupyj prie Saladiljos, kur stato di-delę cukraus dirbtuvę. Ten tarp krūvos namų ir Mekinezų namai; visi juos žino ir tu nueisi tenai per kelias valandas.

— Prieš kokį mėnesį aš ten buvau, — tarė ber-niukas, kurs buvo atbėgęs, išgirdęs riksmą.

Marka pažiūrėjo į jį didelėmis akimis ir paba-lęs greitai paklausė:

— Matei, sveikas, ponų Mekinezų tarnaitę itale?

— Genovietę? Mačiau.

Marka sušniuko verksmu ir juoku.

Paskui ūmai pasiryžęs:

— Kur reikia eiti, greitai, kelias, tuoj einu, pa-rodykit man kelią.

— Gi bus visos dienos kelionė, — kartu visi jam tarė, — tu priilsęs, turi pasilsėti, ryt nueisi.

— Negalima! Negalima! — atsakė vaikas. — Pa-sakykit man kelią, negaliu laukti nė valandėlės, tuoj einu, kad ir numirčiau keliu!

Pamatę, kad jis neperkalbamas, daugiaus ne-besipriešino.

— Tegu Dievas tave lydi, — pasakė jam. — Žiūrėk kelio mišku eidamas. — Laimingos ke-lionės!

Vienas žmogus jį išlydėjo iš miesto, parodė kelią, davė kelius patarimus ir atsistojęs žiūrėjo, kaip jis nuėjo. Praėjus kelioms minutėms, vaikas išnyko, šlubuodamas, su ryšeliu už pečių, tarp medžių, kurie stovėjo šalia kelio.

Šioji naktis baisi buvo vargšei ligoniai. Skau-

smas buvo tiek didelis, kad negalėjo sulaikyti ré-ksmo, ir net buvo pradėjusi kliedėti. Moteriškes, kurios ją slaugė, nežinojo, kas bedaryti. Šeiminin-kė laikas nuo laiko atbėgdavo išsigandusi. Visus ėmė baimė, kad jeigu ir sutiktų daryti operaciją, daktaras, kurs turėjo atvykti ryt rytą, gal ateiti pervėlai. Kada nekliedėjo, buvo matyt, kad jos didžiausieji sopuliai buvo ne kūno, bet minties apie tolimą šeimyną. Išblyškusi, apsilpusi, atsi-mainiusi veidu, ji, raudama sau plaukus, nusimi-nusi šaukė: — Dieve mano, Dieve! Mirti taip toli, mirti nepasimačius su jais! Vargšai mano vaike-liai liks be motinos, mano mažutėliai! Mano Mar-ka taip mažas, taip prakilnus, taip geras ir mei-lus! Jūs nežinot, koks tai vaikas buv! Jeigu po-nia žinotum! Aš negalėjau attraukti jo nuo ka-klo, kai važiavau; verkė taip gaudžiai, kad gaila buvo žiūrėti; rodėsi nemanė, jog nebematys dau-giaus savo motinos. Vargšas Marka; vargšas mano vaikelis! Tariau širdis man plyš! Tai kad bučiau mirusi tada, kai sakė man sudiev, mirusi staiga! Be motinos, nabagėlis, kaip mane mylėjo, kiek aš jam reikalinga buvau, — be motinos, varguos pa-skendęs turės eiti ubagauti, jis, Marka! Mano Mar-ka išalkęs išties ranką! Dieve, mano Dieve! Ne! Nenoriu mirti! Daktarą! Pakviesti jį tuoj! Tegu ateina, tegu mane pjausto, tegu plėšo man krūti-nę, tevaro mane iš galvos, bet tegu išgelbsti man gyvybę! Noriu pasveikti, noriu gyventi, važiuoti, bėgti, ryt, tuoj! Daktar! Gelbėkit! Gelbėkit!

Moteriškės imdavo jos rankas, glostydamo mel-zdamos, po truputį atgaivindavo, kalbėdavo jai apie Dievą ir viltį. Tada ji įpuldavo mirtinan nu-siminiman, verkdavo rankomis įsikabinus į žilus plaukus, raudodavo, kaip vaikas, ilgai nusiskūzda-ma, šnibždėdama laikas nuo laiko:

— Ak tu mano Genova! Mano nameliai! Visa šios jūros!... Marka tu mano, vaikelio mano! Kur tu būsi dabar, nabagėli!

ir vilnų verpyklos ir siuvimo mokykla, vadovaujant Jurkytei, baigusiai Vilniaus K. Livanskio siuvimo mokytojų kursų. Latviai, matydami lietuvių taip dirbant, sako: „Jūs jau mums az akių užbėgote, fabrikas pradate varyti. Gal draugėje imsime darbuotis?“ Skyrius susideda iš valdybos ir revizijos komisijos. Valdyboje šie žmonės: pirmininkas Kibaila, jo padėjėjas Kibartas, išdėininkas Rimša, sekretorius Karolius Adomavičius, revizijos komisijoje Jonavičius, Anerikas ir Petkūnas.

Kn. S. J.

Ostrovas (Pskovo gub.). Čia lietuvių pabėgėlių padėjimas pusėtinai. Jais rūpinasi kun. Moniuška, kurs iš Pskovo šventadieniais nuvyksta į Ostrovą. Čia jis suorganizavo Centralinio Lenkų Visuomenės Komiteto skyrių, kursai stengiasi šelpti lygiai, be kokio skirtumo, ir lietuvius. Lietuviai bažnyčioje neskaudžiamai gieda ir meldžiasi, kaip savo tėvynėje. Skyriaus knygoje lietuvių rašomi atskiroje rubrikoje. Yra jų 97 šeimos, daugiausia geležinkelių tarnautojai, kurie negalėdami gauti iš savo vyresnybės evakuacinių pinigų ir gyvenimui pa-brangus, lygiai vargsta su kitais ir reikalingi pašalpos. Vietos valdžios įsakyta, kad neturį nuolatinio darbo pabėgėliai kraustyti toliau. Dauguma nori pasilikti Ostrove: gaila jiems bažnytelės, ypač kad ir kitur ne pyragai jų laukia. Centralinio Lietuvių Komit. įgaliotinis kun. Jasienskis ieško jiems darbo, o toliau važiuojančius organizuoja į būrį drauge su latviais ir lenkais. Ostrove vietinių lietuvių visai nėra, tad pabėgėliams sunku susikalbėti. Bet kun. Moniuška, važiuodamas į Ostrovą, vežasi su savim lietuvių vargoninką Butkevičių, kurs noromis padeda lietuviams atlikti jų reikalus ir dabar apsiėmė surašyti visus, kuriems reikės toliau kelties. Taip jis darys ne tik Ostrove, bet ir Torosinė, Porchove, Opočkoje, Dne ir kitur.

Kn. S. J.

[darba, i darba, draugai!
Šalin abėjonės!
Kovokim — tenyksta vargai,
Tamsybės klajonės...
Itempkim mes savo viekus!
I darba! Nelaukim,
Kol speigas sušaldys diegus...
Drąsos tik igaukim —
Ir ūmai prie tikslo gražaus
Mes žengkim, skubėkim —
Ir niekas to darbo kilnaus
Negriaus mum — tikėkim...
Svajonės auksinės visų
I formas testingsta,
Telekia mintis lig dausų —
Prie grožės telinksta...
Jau priekalas stovi drūtai,
Ir kalvio jis laukia...
Užduokim per jį mes tvirtai
Ir aidas teplaikia...
Teplaikia ir skamba įsiai
Po visą pasaulę —
Teneša žmonėms tie balsai
Linksmę, kaip saulę...
Petras V.

29—IX—15.

Zinios.

Petrapolis.

Sanitarijos ir epidemijologijos kursai. I kursų įsirašė 400 su viršum studentų. Buvo paskelbta, jog įsirašyti galima busią ligi spalio 16 d., bet jau 14 d. įsirašusių buvo daugiau, negu kursuose vietų. Todel nuo spalio 14 d. jau negalima įsirašyti. Kursininkai kreipėsi į universiteto valdybą prašydami dar įvesti rentgenografijos teorijos ir praktikos darbų.

Kareivių ligos. Pastebėta, jog šiame Europos kare mažiau ser-

ga kareivių dvasios ir proto ligomis, negu Japonų kare. Taip, sako, esą del to, kad dabar kareivių didesnė energija esanti ir stipresnė dvasia, negu Japonų karu ir delto, kad dabar nebėra svaigstamųjų gėrimų.

Maskvos latviai. Maskvos latvių draugija nukentėjusiems del karo šelpti žada atidaryti visą eilę mokyklų. Jose bus mokoma latvių kalba, rusų gi kalba bus privalomas dalykas. Be pradedamųjų mokyklų, draugija atidarysianti dar gimnazijų ir augštuosius kursus. Draugija organizavo keturius naujus maitinimo punktus: 3-oje Mieščanskoje g-vėje, Blaguše, Bogorodske ir Čerkizove. Bogorodske latviai ketina įkurdinti apie 1000 pabėgėlių. Jau nuomoti butai 700—800 žmonių. Ten pat taisomos pabėgėliams skalbinių siuvyklos. Draugijos skalbinių siuvyklose dirba 200 pabėgėlių. Nutarta skalbiniai siūti dieną ir naktį ir todėl gaus darbo dar 200 pabėgėlių.

Smolenske lietuvių vaikų mokslo metų susidarė 52. Jiems jau atidaryta mokykla.

Studentusims kariuomenės mokyklas. Spalio 13 d. buvo vadybų tarybos (prie karo ministerijos) posėdis studentų ėmimo į kariuomenės mokyklas klausimui nuspręsti. Kaikurie nariai pasiūlė imti studentus ne nuo pirmojo kurso pradant, o metais: pirma pašaukti jaunuosius, o paskui vis vyresnius ir vyresnius. Taryba vienu balsu priėmė šitą pasiūlymą. Nutarta paimti pirmų —pirmiausia 19 metų studentai, paskui 20, 21 ir taip ligi 27 m. Nebus imami studentai medikai, universitetų IV kurso ir specialinių technikos mokyklų IV ir V kurso studentai. Ketinama pradėti imti lapkričio mėn. pradžioje. Studentų žydų nutarta neimti, kadangi jie neturi teisės stoti į kariuomenės mokyklas.

Apie ėmimą 44 metų apsaugininkų. Vidaus reikalų ministerijai išsiuntinėjo gubernatoriams aplinkraštį, kuriuo aiškina, jog turį būti imami kariuomenės ir tarnavusieji joje apsaugininkai, kuriems pernai suėjo 43 metai.

[vairios.

Cukraus monopolija. Vyriausybė yra sumanusi įvesti cukraus monopoliją, kaip kad ir degtinės. Piniųno ministerijos išdirbtu projektu ketinama monopolizuoti tikslai cukraus prekybą, bet ne dirbimas. Iš šitos monopolijos busią 50—60 milijonų rublių pelno.

Vienuolynai. Rusijoje buvę 1915 m. 934 stačiatikių vienuolynai — 467 vyrų ir tiek pat moterų. Juose vienuolių — vyrų 20.935, moterų 71.188. Pelno visi vienuolynai 1913 m. turėję 91.526.902 rub. 70 k. Jis susidaręs iš visokių rinkliavų, žvakių pardavimo, nekilnojamo turto, aukų, kapitalų procentų ir kitų galų.

Karas.

Rusų fronte. Dabar pati gyvoji rusų fronto dalis Padauguvys. Čia vokiečiai tai vienur, tai kitur puola rusus, norėdami užčiupti jų linijoje silpną vietelę ir pro ją prasimušti į Dauguvos upę. Dauguva savo valdžioje turėti labai svarbu: visų pirma ji būtų gera apsigynimo linija ir gerai sustiprinta duotų progos mažiau čia laikyti kariuomenės, antra, turėdami ją, vokiečiai turėtų ir Rygą ir Dvinską. Turėti tuodu miestu, ypač didelę Rygą, nemaža juk paguoda žiemai atėjus: būtų patogių būtų gyventi ir nereikėtų šalti. Dabar gi arti vokiečių Padauguvio fronto, nuo Rygos jūros ligi pat Dvinsko, nė būti nėra kokio didesnio miesto, ne tik miesto, bet kaimai —ir tie sudėginti. Neprieiti prie Dauguvos ir nepašilti

per žiemą Dvinske ir „saviškėje“ Rygoje ir kariuomenei vargas ir kitų akyse nešlovė: regį, ir galingųjų galybei be nebūsiąs galas! O čia dar iš rytų pusės pradės rusai sprausies, tai ir labai nekaip gali būti. Tad Ryga ir Dvinską, kad ir brangia kaina, reikia paimti. Ir matome, jau antras mėnuo vokiečiai daro pastangų savo tikslui pasiekti: tai vienoje vietoje per kelias dienas puola rusus, tai kitoje, nesigailėdami nei šovinių, nei žmonių, nepasisekus gi puolimais ką padaryti, kala rusų frontą tukstanciais armotų. Tiesą pasakius, jiems ir pasisekė delto, tai šen, tai ten kalinėjant rusų pozicijas, prisilinkti kiek arčiau Dauguvos. Taip aną kartą minėjome, jog jie prisiartinio prie Dauguvos ties Klangės sodžiumi ir paėmė Ilukstos miestą. Kol kas tiek telaimėjo. Dabar gi, paskutinėmis dienomis, mušių buvo į pietus nuo Ikskiulio (24 varstai nuo Rygos). Čia vokiečiai netikėtai užpuolė rusus, norėdami paimti vieną stiprumą. Prieš puldami nė našaudė iš armotų, kaip paprastai kad darydavo, kad rusai, žinodami tą jų prieprotį, nė nepamanytų, jog čia ruošiamasi pulti. Betgi ir taip sugalvotas žygis nepavyko. Dar kelius kartus mėgino paimti tą stiprumą, bet vis buvo atmušti. Vokiečiai bandė eiti N. Zelburgo linkui (į šiaurę ir vakarus nuo Jakobštado), bet irgi nepasisekė. Neturi pasisekimo jų žygiai ir tarp Dvinsko ir Ilukstos. Šioje vietoje jie jau kiek kartų buvo užpuolę rusus ir dabar dar tebepuola. Čia artilerijos ugnis pasiekia kartais didžiausio laipsnio. Ties Bagenio ežeru rusai paėmė Vainiūnų kaimą.

Paskutinės žinios. Dvinsko fronte netoli Garbunaukos kaimo vokiečiams buvo pasisekė paimti kelius rusų apkasus, bet reikėjo vėl iš jų išeiti. Šiuo kartu vokiečiai neteko daugelio kareivių. Tarp Demės ir Drukšės ežero artilerijos šaudymai. Kairiajame Stirės krašte vokiečiai mėgino eiti Jezercų apylinkėje, bet, smarkiai rusų sutikti, turėjo grįžti. Buvo dar mušių pas Kamenuchą ir Budkus (į vakarus nuo Cartorisko). Ir čia vokiečiai neturėjo pasisekimo. Kitose fronto vietose nieko nauja nėra.

Prancūzų, anglų ir belgų fronte nebuvo didelių susirėmių. Čia tikslai minų ir artilerijos kova, pajvairinama kartais vienos ir antros pusės puolimais.

Italų fronte. Ledros slėnyje italai pasiekė kairįjį Tonalės upės krantą ir čia paėmė Mecco-Lagą, Moliną ir Biačezą. Augstutinėje Kordevolės ir Riencos upės dalyje jie tebešaudė austrus. Ponte-Bannos upelio slėnyje priešo Roskofelio kalno viršūnė ir pagadino priešininko gina-mąsiais tvirtumas. Izonco fronte vis tebėra artilerijos kova. Italų pėstininkai stiprina nesena iškariautas pozicijas.

Paskutinės žinios. Augštutiname Pakordevolyje Kol-di-Lano atkalnėse italai paėmė lauko stiprumą. Monte-Nero apylinkėje austrai mėgino užpulti Vodilio pozicijas. Italai prisileido juos arti, o paskui, suėmę iš dviejų pusių, sušandė. Italai turėjo pasisekimo Santa-Liučijos augštumoje priešais Tolminą ir Plavos apylinkėje. Čia jie arti Globnos paėmė lauko stiprumą, 102 belaisviu ir 2 kulkosvydžiu.

Balkanų fronte, kaip girdėti, nekoks esančios naujienos. Odesos serbų konsulis gavęs žinią, jog austrų ir serbų kariuomeni jau susijungusi. Spėjama jiedvi susijungus ties Negotinu, šiaurės Serbijoje, mažne prie pat Rumunų sienos. Vokiečiai, austrai ir bulgarai labai biauriai elgiąsi su ramiaisiais Serbijos gyventojais, piauną visus, nesigailėdami nei senų, nei moterų, nei vaikų. Kitomis žiniomis, bulgarai gana toli įėję Serbijon ir net paėmė Uskiubo miestą.

Austrai ir vokiečiai, eidami į rytus, perėjo Driną ir kėsinais pagriebti Višegradą rytuose pozicijas. Ito žygio tikslas — paimti Užica ir užėti serbams užpakalin. Yra ženklų, kad vokiečių norima apriesti serbų kariuo-

menė. Vokiečiai, plėsdamiesi į pietus, paėmė pozicijas pas Lukaviščas ir Slatiną ir Kosmo ir Kostušicos augštumas. Oršovos—Tekijos apylinkėse vokiečiai ir austrai vis tebekelia per Dunojų savo kariuomenę. Jie paėmė Jelizavetos trirtumą ir mėgina išskaidyti serbų armijas. Traukdamiesi nuo Tekijos, serbai išardė visą plentą pagal kanalą, ties Geležiniais. Vartais, ir susprogdino du geležiniu Dunojaus tiltu. Del tos priežasties austrai negali vežti savo artilerijos.

Gautomis iš Atėnų žiniomis, į Dedeagačių atėjusi 70000 turkų armija ginti pajūriui nuo sąjungininkų desanto.

Anglų nardomoji laivelė, išsiskverbusi į Marmuro jūras, nuskandino Austrijos „Karmeno“ laivą, vežusį Galipolio turkams karo daiktų.

Baltijos jūroje anglų nardom. laivės paskandino keturius vokiečių garlaivius.

Juodosiose jūrose spalio 14 d. rusų laivynas, gidroaeroplanų padedamas, šaudė Bulgarijos Varnos uostą. Buvo šaudoma uosto trobesiai, karo daiktų sandėliai ir pajūrio baterijos, bet ne patsai miestas. Bešaudant užpuolė vokiečių nardomosios laivės, bet nieko nepešusios grįžo atgal. Iš gidroaeroplanų buvo išmesta 21 bomba. I juos smarkiai šaudė prešininko artilerija, betgi nieko bloga nepadarė.

„Petrapilio Lietuvių Studentų Draugijos“

kasos operacijos

(nuo kovo 20 d. ligi rugsėjo 27 d. 1915 m.).

Pajamos:

Buvusioji valdyba paliko	105 r. — k.
Senieji skolininkai grąžino	191 „ 75 „
Dabartiniai nariai grąžino	44 „ — „
Grįžo vakaro išlaidos	25 „ — „
Valdybos išlaidų grįžo	1 „ 95 „
Vakaro pelnas	12 „ 97 „
Nario mokesnių surinkta	115 „ — „
Aukų	80 „ — „
Viso	575 „ 67 „

Išlaidos:

Paskolų išduota	338 r. — k.
Valdybos reikalais išleista	38 „ 80 „
„Žiburėliui“ paskirta	44 „ — „
Knygoms leisti paaukota	15 „ — „
Laikraščiams išrašyti	1 „ 45 „
Viso	447 „ 25 „
Šiems metams lieka	138 r. 42 k.

Draugijos turtas:

Skolos senųjų skolininkų	4.226 r. 86 k.
Dabartinių narių skolos	1.778 „ — „
Nario mokesnių be dokumentų	32 „ 70 „
Kasoje pinigų	138 „ 42 „
Viso	6.175 „ 88 „

Sekretorius

J. Krikščionas.

Petrapolis.
14—X—15 m.

Aukos.

Per „Liet. Balso“ Redakciją.

„Motinėlei“.

Kun. Ad. Lastauskis iš Beržininkų 10 rub.

Redakcijos atsakai.

J. Garalevičiui. M. Yčas jau sugrįžo iš Stokholmo į Petrapilį.

Plačiai atskleidžama „Lietuvių Balso“ skiltis mūsų tautos ir tautiečių reikalams nušviesti! Redakcija prašo iš visur siųsti žinių.

Visų Lietuvių Komiteto įgaliotinių Biuras prašo pranešti savo adresus.

Redaktorius K. ŠALKAUSKIS.

Leidėjas MARTYNAS YČAS.

Giminės ieško šių žmonių:

1. Vavilovų Petronėlės.
2. Vavilovų Matildos, Vlado dukt., 5 metų.
3. Vaznienės Onos, Povilo dukt., 56 m.
4. Vaitiekūnų Emilijos.
5. Vaitiekūnų Elžbietos, Jono duk., 37 m.
6. Vaitiekūnų Amelijos.
7. Vaitiekūnaitės Elenos, 3 m.
8. Vaicekiūčių Teofilės, 13 m.
9. Valančiaus Juozo.
10. Valeckų Kastancijos, Kazimiero duk., 35 m.
11. Valiulių Petronėlės.
12. Vanagų Viktorijos, Aleksandro dukt.
13. Varževičaitės Onos, Antano duk., 18 m.
14. Varneckio Juozo, Antano sūn., 17 m.
15. Varneckio Antano, 45 m.
16. Varnišių Petronėlės.
17. Variakojo Petro, Jokūbo sūn.
18. Variakojų Zuzanos.
19. Vėžių Kazimieros.
20. Venslauskio K.
21. Vilimo Povilo.
22. Vilko Petro, Petro sūn., 9 m.
23. Vilko Stanislovo, Petro sūn., 15 m.
24. Vilko Mortos, Mato duk.
25. Vilko Petro, Justino sūn., 60 m.
26. Vilkauskio.
27. Vilčiausio Kazimiero.
28. Vilčiausio Juozo, Jono sūn., 50 m.
29. Vincevičių Karolinos.
30. Viparto Juozo, Kazim. sūn.
31. Vipartų Julijos.
32. Virkučio Antano, 30 m.
33. Vitkauskio Elenos.
34. Vitkauskio Onos.
35. Vitkaus Stanislovo.
36. Voverių Marijonos.
37. Vaiteckio Karoliaus, 45 m.
38. Vaiteckio Domininko, Juozo sūn., 50 m.
39. Vaiteckio Jono, Juozo sūn., 60 m.
40. Vaitkevičiaus Simano, 40 m.
41. Vaitkevičių Elenos.
42. Vaiciekauskio Pranės.
43. Vaiciekauskio Aleksandros.
44. Vaiciekauskio Antano.
45. Valatkų Katarinos.
46. Valatkų Juozo.
47. Varneckio Antano.
48. Vielavičių Damicėlės.
49. Gabriėlaičių A.
50. Gabrėlaičių Kastantino, 16 m.
51. Gabrėlaičių Jono, 28 m.
52. Gailių Barboros.
53. Gailių Teklės.
54. Galinio Vinco, Antano sūn., 18 m.
55. Gargauskio Petro.
56. Garšiūnų Katarinos.
57. Gasio Adomo, Stanislovo sūn., 57 m.
58. Gasio Viktoro, Adomo sūn., 14 m.
59. Gasiūtės Elenos, Adomo duk., 12 m.
60. Gasiūtės Marijos, Adomo dukt., 22 m.
61. Gasiūtės Damicėlės, Adomo duk., 27 m.
62. Gasperavičiaus Jono, 35 m.
63. Gasperavičaitės Marijonos, Jono duk., 6 m.
64. Gasperavičių Zuzanos, 26 m.
65. Gvaldos Izidoriaus, Jurgio sūn., 56 m.
66. Gvaldos Mato, Izidoriaus sūn., 26 m.
67. Gvaldienės Elenos, Mykolo duk., 50 m.
68. Gegeckio Antano.
69. Gegnėno Jurgio, Stepono sūn.
70. Gedrigaus Juozo, Kazimiero sūn., 50 m.
71. Gedikaitės Kazimieros, Mykolo duk., 18 m.
72. Gedikaitės Marcijonės, Mykolo duk., 24 m.
73. Giedraičių Marijonos.
74. Giedrikų Elenos.
75. Geidžių Marijonos.
76. Gelažinskio Tomo, Gabriėliaus sūnaus.
77. Germanavičių Uršulės.
78. Germanavičiaus Silvestro.
79. Gylio Vlado.
80. Gylio Kazimiero.
81. Gindvilos Kazimiero.
82. Giniotų Domicėlės.
83. Girnienės Veronikos, 80 m.
84. Gotauto Antano, 46 m.

85. Grigaliūno Kazimiero, 80—85 m.
86. Grigaliūno Igno, Kazimiero sūn., 29 m.
87. Grigalių Razalijos.
88. Grynevičiaus Juozo, 20 m.
89. Grikiėnės—Mačiuliūtės Zofijos, Jono duk., 25.
90. Gricevičių Pranės.
91. Gričių Uršulės.
92. Griškėno Jono, Tado sūn., 50 m.
93. Grašauskių Salomijos, Antano duk., 30.
94. Gruzdėno Kazimiero.
95. Gruzdėnų Uršulės.
96. Gudaičio Mykolo.
97. Gužauskio Kazimiero.
98. Gumbrių Uršulės.
99. Gumbrių Onos.
100. Gumbrio Petro.
101. Gurskių Anelės.
102. Gurskių Julijonos.
103. Gurskių Antano.
104. Gučių Veronikos.

Visų, kas tik žino šių žmonių adresą, prašome pranešti Centraliniam Lietuvių Biurui.

Buvusi liaudies mokytoja, tarnavusi bankoje, pabėgėlė lietuvaitė, mokanti svetim. kalbas, ieško darbo, galimo dirbti namie. Kreipties: Vas. Ostr. 4 lin. 45, b. 12; tel. 403—19; nuo 1—5 val. dieną.

Martynas Yčas ir Stasys Šilingas prašo A. Varno pranešti savo adresą.

Gerbiamųjų Kunigų domei!

Bažnyčios daiktų sandėlis ir dirbtuvė A. Petronio iš Kauno perkelta. Adresas: *Петроградъ, Сепуховская № 5, кв. 15*, greta 1-sios Rotos. Galima gauti: arnotų, kapų, baldakimų, kielių, taurių, monstrancijų, liktorių, kryžių, mišolų, brevijorių ir tt.

Reikalingi „ŽIBURIO“ D-jos

įstatai

rusų kalba. Kas jų turi, prašome kuogreičiausiai atsiųsti vieną egzempliorių tokiu adresu: Ярославль, Романовская 44, Kun. Gustaičiui, „Žiburio“ D-jos pirmininkui.

Reikalaujama mokančio(-ios) rašyti rašomąją mašiną rusų ir lietuvių kalbom.

Mokančiam (-čiai) buhalterijos pirmi-nybė. Apie sąlygas sužinoti: Ярославль, Романовская 44, Канцелярия уполномо-ченного Центр. Комит. Литовского 0-ва по оказ. помощи постр. отъ войны.

Veronika Brokienė iš Rygos ieško tėvų Elžbietos ir Andriaus Juozevičių, Kauno gub., Ukmergės apskr., Kupiškio parap., Pagirų sodžiaus. Pranešti Redakcijai.

Antanas D. Zoza iš Rygos ieško Selėmės Zozienės Liaurų sodž., Kupiškio valsč., ir Domininko Dūdės, Karaliūnų sodž., Subačiaus valsč., abudu Kauno gub., Ukmergės apskrit. Pranešti Redakcijai.

ELŽBIETA KAIRYTĖ ieško motinos Petronėlės ir brolio Petro Kairių ir sesers Onos Žemblickienės iš Kauno gub., Panevėžio apskr. Krinčino parap. Daukšų sodžiaus. Kas žino, prašoma pranešti „Liet. Balso“ Redakcijai.

Kun. Kubilius ieško savo sesers, Kastancijos Kubiliūtės, gyvenusios Rygoje. Žinančių prašau pranešti man: Petrograd, Bol. Ščemiłovka, za Nevskoj Zast.

Petras Stanys ieško tėvo Domininko, motinos Cecilijos, seserų Adelijos, Onos ir Apolonijos ir brolio Jono Stanių iš Kauno gub., Ukmergės apskr., Virbališkio v. Skapiškio parap. Mirabeliečių sodž.

Jonas Beseckis ieško brolio Antano Beseckio ir švogerio Antano Skardinskio, Kauno gub., Zarasų apskr., Inžintų par., Kulų sodž.

Ieško

Zdanavičaitė Bagusė ieško tėvo Povilo, 90 m., motinos Onoratos ir brolio Petro Zdanavičių. Kauno gub., Panevėžio apskr., Krinčino parap., Žadeikių vien-sėdžio.

Balna ieško tėvo Kaulakio, taip-pat Grybavičiaus ir jo dukters Veronikos iš Radžiūnų sodž.; taip-pat Staniko ir jo vaikų Amilės, Domininko, Petro ir Antano iš Komaro dvaro; taip-pat Pežos iš Pamarnackių sodž. ir Balno iš Rudilų sodž.; visi Subačiaus valsč., Ukmergės apskr. Kauno gub.

Čirvydaitė Antanina ieško tėvo Aleksandro, motinos Onos, brolių ir seserų Čirvydų, Kauno gub., Panėvėžio apskr., Krinčino parap., Rabanų sodž.

Kas žino apie šiuos žmones, prašom pranešti šiuo adresu: Petrograd. Vas. Ostr. Bol. Prosp. № 91/1, kv. 31.

Bartninkas Juozas, Suv. gub., Mar. ap., Kušių sod., ieško dukters Petronės Bartninkaitės.

Šilaitis Vincas, Suv. gub., Nau-miesčio ap., Katilių sod., ieško žmonos Barboros Šilaitienės.

Kasperavičius Vaclovas ieško pačios Emilijos Kas-peravičienės su trimis vaikais: sūnum Julijonu ir Jonu ir dukterim Pranciška, Kauno gub., Šiaulių ap., Žagar. v., Butniūnų dvaro.

Sprindienė Darata ir Šer-nienė Marija ieško tėvų: Kotrynos Šernienės iš Skultiškių ir Krisiaus Dagio su žmona ir Dau-kniškių, Biržų val., Panev. ap., Kau-no gub.

Paluckaitė Elžbieta ieško tėvų Juozo ir Elžbietos Paluckų, Kauno gub., Šiaulių ap., Šeduvos par., Žilonių sod.

Michailaitė Agnieška ieško Berų Aleksandr. ir Agnieškos, Suv. gub., Marijamp. ap., Garlevos parap.

Predkevičienė Marijona ieško Predkevičių Motiejaus, Antano ir Jurgio, Suv. gub., Mar. ap., Garlevos gmin., iš Ilgakiemių.

Baltrušaitis ieško Jono Baltrušaičio, Suv. g., Mar. ap., Garlevos par.

Vilkauskaitė Marijona ieško Vilkauskio, Kauno gub., iš Vie-kšnių.

Advok. P. Leonas (Maskva, Mior-tvyj per 11—3) ieško Šiaulių gy-ventojos JUZEFOS VERCINSKIENES — jai įduoti iš teismo išimtus jos pi-nigus. Vercinskienė gyvena už bažny-čios, Noreikienės namuose.

D-ras Bukontas

apsigyveno Sebeže, Viteb. gub. Jo adresas: Себежъ, Вит. г., магазинъ Кушлиса.

Liaudies mokytojai, ◆◆◆

atsiliepkite!

Jaučiama, kad liaudies mokytojams bus daug darbo. Kas nori gauti MOKYTOJO vietą, rašykite: į Cen-tralinį Lietuvių Biurą: *Петроградъ, Басковъ переулокъ д. № 29, кв. 10*.

Noriu susirašinėti

su Ramygaliečiais pabėgėliais. Atsi-liepkite!

Br. Liesis. Москва, Милютинский пер. 18—9 Литов. 06-но.

Reikalingi siuvėjai forminiams dra-bužiams siūti:

Kreipties: Sadovaja 33, b. 29, kas-dien nuo 10—5 val. dieną.

"Rygos Garsas" eina be pertraukos

ir šiais sunkiais metais, duodamas daugiausia žinių apie karą, apie lietuvių pabėgėlių reikalus, apie Lietuvos užimtus kraštus. Iki metų galo „R. Garsas“ tekaštuoja 1 r. 20 k., mėnesiui 40 kp. Ga-lima iš kitur siųsti pašto smulkiosiomis markėmis. Ryga, Elizavetinskaja, 22.

Kame dabar yra.

Simanas ir Marcijona Rakickiai, Suv. gub., Naumiesčio ap., Sintautų kaimo, prašau skubinai pranešti šiuo adresu: Jaroslavl, kontora „Kavkaz ir Merkuri“ Jonui Rakickiui.

Kviečiu atsiliepti Marijoną Česnavičiūtę ir Eleną Tomąševskaitę šiuo adresu: Москва, Pokrovka, Degtiarnyj per. d. 8, kv. 18. A. Vitkovskaja.

Stanislovas Rabikauskis

ieško motinos Marcijonos ir sesers Mor-tos Rabikauskių ir

Kazimieras Turauskis

ieško motinos Uršulės, brolio Jono ir sesers Karolinos Turauskių—visi iš Kur-sėnų miestelio, Kauno gub. Kas žino, kur jie yra, prašome pranešti šiuo adresu: Самара, Троицкая ул. № 24, кв. 4. K. Turauskiui.

Martynas Jasinskis

ir jo se-sers EMILIJA ir ZUZANA ieško sa-vo motinos ELŽBIETOS JASINSKIE-NĖS, 40 metų, iš Dubriškių, Kauno gub., Panevėžio apskr. Biržų valsč. Kas žino, prašoma pranešti jos ad-resas Centraliniam Lietuvių Biurui.

Kame yra šios įstaigos?

1. Joniškėlio ugio mokykla.
2. Zarasų (Novo-Aleksandrovsko), Kauno gub. izdo kasa (kaznačej-stvo).
3. Ir kitos Kauno, Vilniaus ir Suvalkų gub. įstaigos, prašome pranešti Redakcijai.

Įstaigų adresai.

Panevėžio apskrities kariuomenės vir-šininko kancelerija (Upravlenije Ponie-viežskago Ujezdngo Voinskago Na-čalnika) yra Bujaus mieste (Buj, Kostr. gub.).

Kun. J. Staponavičius ieško savo tėvo Igno Steponavičiaus iš Zokorių, Kauno gub., Zarasų apskr. Pranešti „Liet. Balso“ Redakcijai.

M. Kūginis ieško pabėgėlių giminių iš Kauno gub., Biržų apylinkės, Spal-viškių sodž.: brolio Jokūbo Ku-ginio, seserėčių, Kotrynos, Onos, Emilijos Šėnų, Olgos ir Matildos Kiaugų. Kas apie juos žino, prašau pranešti Centr. Lietuv. Biurui, Petrograd, Baskov per. 29—10, ir kartu: Gatčino, prosp. Imper. Pa-vla 1 № 45 Trečiokui ir man pačiam: Vitebsk, Dvinsk. Okružn. Vojenno-Sanitarnoje Upravlenije, Zauriad-vo-jennomu činovniku M. Kuginisu.

Kast. Gudaitis iš Seirijų, Suv. gub., dabar gyvena Petrapilyje. Baskovo g-lė 29—10, ieško Vincento Zdeb-skio, Krosnos parap., Kalv. ap. Suv. g.

Noriu susirašinėti su joniškėčiais, skaisgiriečiais, žagariečiais pabėgėliais. Atsiliepkite! Ant. Gabrys, Petrapilis, Baskov. per. 29, b. 10.

Blaudžiūnų mokytojas Petras Mi-cevičius iš Pasvalio gyvena Poltavoje. Adr: г. Полтава, Срѣтенская, 60, кв. Гликмана, П. Мицевичу. Pasva-liečių pabėgėlių ir žinančių, kur jų yra, prašau pranešti adresus. Turiu svarbių reikalų.

Reikalauja darbo

T. Lukštoraitė, baigusi Mochovų komer.kursus. Ira buvusi prie vaikų bona, turi geriausių liudijimų. Adr. Petrap. Vos. sal. 20 lin. № 11, b. 5.

